

Klaas Vanderspoel

BEA' S TRUUKJE

PROLOOG

Bea Tricks runt samen met serveerster en vriendin Eva Nerts, de goedlopende Zanzi-Bar, die ze onlangs overgenomen heeft.

Samen met de bar heeft ze toentertijd echter ook een viertal nogal dubieuze stam-gasten 'overgenomen'.

Dit onguere viertal zou ze het liefst zo snel mogelijk willen lozen.

Op een gegeven moment krijgt ze een goed idee, waarvan ze hoopt dat het haar zal lukken de ongewenste gasten kwijt te raken.

Een en ander met behulp van haar nieuwe vriend, de rechercheur Jurriaan Kaantjer.

PERSONEN:

Bea Tricks, eigenaresse van de Zanzi-bar.

Eva Nerts, serveerster.

Manus Oly, stamgast.

Sjappie Rollager, stamgast.

Gerrit de Rijmelaar, stamgast. Hij rijmt aan een stuk door.

Bina Brink, vriendin van Gerrit.

Rechercheur Jurriaan Kaantjer, vriend van Bea Tricks.

Toneel:

Bar met enige tafeltjes en stoelen.

(Bea Tricks en Eva Nerts, de serveerster, gaan losjes met elkaar om. Feitelijk zijn het vriendinnen. Ze staan samen te praten tussen de tafeltjes.)

BEA:

Het is donderdagavond, dan komt dat vervelende viertal ook weer. Toen ik deze bar overnam, heb ik ze helaas geërfd van de vorige eigenaar. Ik wou dat ze een andere bar opzochten. Ik mag ze absoluut niet.

EVA:

Zeg, dat wel, Bea. Ik vertrouw die drie kerels trouwens voor geen stuiver. En dat vrouwtje deugt ook niet. Volgens mij zijn het stuk voor stuk misdadigers. Ze zitten altijd te smoezen. En die Manus Oly is vast de leider.

BEA:

Dat geloof ik ook. Hij zit vaak op een groot vel papier allerlei schetsen te maken. Naar mijn idee tekent hij plattegronden of zo. Misschien wel van plaatsen waar ze willen gaan inbreken. Maar het fijne weet ik er niet van. En ik durf hem er ook niet naar te vragen.

EVA:

Nee, dat kun je maar beter ook niet doen, Bea. Ze zijn in staat je voorgoed het zwijgen op te leggen. Die Sjappie Rollager staat me vooral niet aan. Volgens mij is het een sadist. Hij kan trouwens zijn handen ook nooit thuishouden.

BEA:

Nee, dat heb ik ook al gemerkt. Maar bij mij durft hij het niet meer te flikken. Die Manus Oly heeft dunkt me een oogje op me. Niet dat ik hem aanleiding geef, hoor. Het is een echte griezel. Maar misschien lukt het me, ze vanavond voorgoed kwijt te raken.

Ik heb een truukje bedacht en met behulp van mijn nieuwe vriend zal het me vermoedelijk wel gelukken dat kwartet te lozen. En mijn vriend zal er trouwens ook niet minder van worden.

EVA:

Wat voor truukje is dat, Bea?

BEA:

Dat vertel ik je liever niet. Dat hoor je morgen wel als het tenminste lukt. Het is trouwens bijna negen uur. Zometeen komen ze weer binnen!

EVA:

Zeg, Bea, wie is je nieuwe vriend? Ken ik hem soms?

BEA:

Nee, hoor. Maar wie hij is dat kun je misschien vanavond na sluitingstijd horen en zien. Hij is in elk geval precies het tegenovergestelde van die drie dubieuze figuren.

EVA:

O, dan is hij zeker bij de politie, hé?

BEA:

Ik zeg geen nee en ik zeg geen ja. Je hoort en ziet het vanzelf wel.

(Op dat moment gaat de deur open en drie mannen en een vrouw komen binnen.)

MANUS OLY:

Daar zijn we weer! Dag hartje!

BEA:

Heb je het tegen mij? Mijn hart is al bezet, hoor!

MANUS OLY:

Aha! Dat maak ik wel uit, hartje!

SJAPPIE ROLLAGER:

Moet ik haar soms wat andere manieren bijbrengen, Manus?

MANUS OLY:

Niet nodig hoor. Dat komt vanzelf wel. Na volgende week donderdag komt ze wel te weten waar haar plaats is.

GERRIT de RIJMELAAR:

Lekker diertje, geef mij maar een biertje!

EVA:

Een biertje voor meneer. En de andere heren? En u dame?

MANUS OLY:

Geef mij maar een whisky. Graag puur!

SJAPPIE ROLLAGER:

Voor mij een Jagermeister, maar alleen als ie ijs... en ijskoud is! En denk erom, als ie niet koud genoeg is, maak ik jou misschien wel voorgoed koud...

EVA:

En mevrouw? Wat kan ik voor u betekenen?

BINA BRINK:

Ik wil graag een Sneeuwvitje.

EVA:

Komt dik in orde, mevrouw!

BINA BRINK:

Zeg, probeer jij me te vernaggelen? Ik ben geen mevrouw, hoor!

EVA:

Tja, als u het zelf zegt...

BINA BRINK:

Pas op, jij! Hou op met dat geraas, kalletje! Zorg dat je wat dimt, anders zal ik je smoeltje met mijn nagels wat verbouwen!

EVA:

Ik zeg al niks meer. Ik ben al weg!

(De vier stamgasten gaan in een hoek van het vertrek aan een tafeltje zitten. Ze zitten daar elke donderdag. Bea en Eva gaan de bestellingen klaarmaken.)

MANUS OLY:

Hartje en dat jonge ding zullen ons voor aanstaande donderdag een alibi geven. Zij zullen zweren, dat we hier gedronken en kaart gespeeld hebben, nadat wij drietjes aanstaande donderdag de kluis van Begrafenisonderneming Rigor Mortis geleegd hebben.

GERRIT de RIJMELAAR:

Je zult dat tweetal toch geen kwaad doen, bijvoorbeeld met de punt van je schoen?

MANUS OLY:

Ik doe niemand ooit wat, zolang hij of zij verstandig is...

(Hij wijst nu op Bina Brink.)

MANUS OLY:

En dat geldt ook voor jou, mokkeltje! Je houdt je snater, begrepen?!

BINA BRINK:

Ik zal heus zwijgen als het graf, Manus.

SJAPPIE ROLLAGER:

Dat is je geraden, ook! Anders zal ik je geplamuurde buitenmuurtje eens met vitriool behandelen!

GERRIT de RIJMELAAR:

Zeg, jij moet mijn lieveling niet bedreigen, anders zal ik je aan mijn stiletto rijgen!

MANUS OLY:

Nu is het wel genoeg! Het is nu tijd voor belangrijker zaken.

SJAPPIE ROLLAGER:

Zo mag ik het horen. Dat is tenminste mannentaal!

(Manus Oly haalt een groot, in vieren gevouwen stuk papier, uit de binnenzak van zijn kolbertje. Hij spreidt het op het tafeltje uit. Met een balpen begint hij er nijver op te tekenen. Vanwege het dunne tafelkleedje onder het papier moet hij hard drukken. Langzaam ontstaat een soort plattegrond.)

MANUS OLY:

Dit hier is zo ongeveer de plattegrond van de begrafenisonderneming. Het gebouw staat zoals jullie misschien wel weten, in de Kerkstraat. Kijk, hier in dit vertrek staat de kluis. Er binnen te komen zal geen problemen opleveren. Hun alarminstallatie is van ouderwetse en inferieure kwaliteit. Hun kluis, die de vorm van een doodskist heeft, trouwens ook. Die kluis zal volgende week donderdag stampvol geld zitten! We komen hier bij elkaar zoals elke donderdag en verlaten tegen twaalf uur de bar via de achteruitgang. Dan gaan we regelrecht met mijn pijlsnelle Opel naar Rigor Mortis en beginnen aan de klus. Begrepen?

GERRIT de RIJMELAAR:

En of ik het heb gegrepen! Jouw plan is weer zeer geslepen! En het is me uit het hart gegrepen!

SJAPPIE ROLLAGER:

Ja, jouw plan is goed te doen, dus vanaf volgende donderdag beschikken we over heel wat poen. Verrek, ik begin ook al te rijmen, net als die verdomde magere oen!

MANUS OLY:

Ik ben blij dat jullie het er mee eens zijn. Dan tracteer ik nu op een drankje. Daarna gaan we één voor één weg. Dat valt minder op. O ja, we moeten de komende dagen niet te veel samen gezien worden.

Die dienders letten altijd op zulke dingen. En we moeten immers geen slapende honden wakker maken.

SJAPPIE ROLLAGER:

Ja, we moeten ons een beetje gedeisd houden.

GERRIT de RIJMELAAR:

Bina en ik zullen zo dadelijk wel verdwijnen. Je ziet mij dan komende donderdag hier weer verschijnen!

BINA BRINK:

Ik wil eerst nog een Sneeuwvitje, Gerrit. Ik heb nog dorst.

GERRIT de RIJMELAAR:

Het stuit mij tegen de borst, om jou te laten uitdrogen door de dorst. Dus zal ik tot tien tellen, en dan een nieuw drankje voor je bestellen!

(Hij steekt zijn hand op en wenkt Eva naderbij.)

GERRIT de RIJMELAAR:

Zeg, lief meisje, kom eens hier, ik had nog graag een Sneeuwvitje en een glaasje bier!

Einde zichtversie...